

PODELITEV PREŠERNOVIH NAGRAD ZA LETO 1998 NA VISOKI ŠOLI ZA ZDRAVSTVO V LJUBLJANI DNE 18. 2. 1999

*Trdna med nama vzdiguje se stena
'z brezna globocga do strmih nebes;
vendar ne udrža želj skrivnih plamena,
da bi ne mogel on švigniti čez*

(F. Prešeren)

Zapeta Zdravljica in recitirana pesem Sila spomina sta pri prisotnih, ob podelitvi Prešernovih nagrad na Visoki šoli za zdravstvo, obudili hvaležen spomin na pesnika, ki je s svojim pronicljivim duhom in čutečim srcem za vedno zaznamoval slovensko kulturo.

Slediti Prešernovi moči ljubezni in duha mnogim mladim danes pomeni slediti radovednosti in želji po odkrivanju, kar je pogoj za stvaritev del, ki lahko prejmejo cenjeno priznanje.

V slavnostnem govoru je dekan prof. dr. Božo Kralj dejal:

Spoštovani nagrajenci,
spoštovani mentorji,
starši in prijatelji nagrajencev,
delavci in sodelavci Visoke šole za zdravstvo
in cenjeni gostje!

Slovenci imamo edinstven praznik – kulturni praznik 8. februar, spomin na našega največjega pesnika in misleca. Toda to ni praznik, ki bi nas spomnil in dal pregled kulturnega dogajanja in dosežkov v preteklem obdobju ampak je tudi praznik, ko se zazremo v znanstvene dosežke minulega obdobja. Torej na oboje, kulturo in znanost – na dejavnosti, ki kažeta identiteto našega naroda – dejavnosti, ki sta postavili slovenski narod v sam vrh kulturne Evrope in ga s svojo dejavnostjo ohranjata na tem mestu.

Raziskovalna dejavnost, ki je vezana na vse fakultete Univerze v Ljubljani in s tem tudi na Visoko šolo za zdravstvo, se je že pred leti uveljavila pri profesorjih in študentih na vseh oddelkih te šole. Želja po raziskovalnem delu študentov je za razvoj osebnosti in stroke izrednega pomena.

Pomen raziskovalnega dela pri študentih vidim večplastno. Študentje že med samim študijem odkrivajo probleme v svoji stroki in jih želijo reševati. S tem se spreminja način mišljenja, razmišljajo poglobljeno in uveljavlja se raziskovalni način mišljenja. Želja po raziskovalnem delu – po reševanju problemov – bodisi praktičnih (aplikativnih) ali teoretičnih ostane v podzavesti študenta in ta želja ga spremlja v nadaljnjem življenju. Iz teh študentov, s takim načinom mišljenja, se pogosto razvijejo najpomembnejši raziskovalci v naši državi.

Delo na posameznih problemih in reševanje teh problemov in končno priznanje v obliki Prešernove nagrade ni le individualnega pomena – priznanje in prestiž, temveč ima tudi splošen pomen – to je dvig stroke. Ta je izrednega pomena za Univerzo v celoti, posebno za našo visoko šolo. Naša želja je namreč, da bi Visoka šola za zdravstvo prera-

sla v fakulteto. To lahko dosežemo le z visokim nivojem dela, posebno raziskovalnega dela in znanstvenim pristopom k reševanju problemov.

Problemi, ki jih morajo reševati stroke, ki so vključene v Visoko šolo za zdravstvo so številni. Kažejo se na vseh področjih, torej vseh strokah te šole. Že teme, ki so jih obravnavali naši nagrajenci so različne in kažejo na heterogenost problemov. Številni problemi, ki jih je potrebno rešiti so novi, nekatere pa je treba na novo opredeliti. Pred zdravstvenimi delavci v najširšem pomenu besede se kažejo novi izzivi, problemi novih pristopov, problemi etike in odnosa do bolnika in pravice bolnika. Za reševanje teh problemov smo poklicani prav na tej šoli.

V čem torej vidim pomen in skoraj nujnost Prešernovih nagrad za študente, predvsem pa za študente naše Visoke šole za zdravstvo. Ta priznanja morajo vzpodbujati študente, da naredijo nekaj več kot je potrebno, ob tem pa spremenijo način mišljenja v raziskovalni način mišljenja. Temu načinu mišljenja morajo ostati zvesti celo življenje. Poleg tega obdržijo nemirni duh raziskovalnega dela in željo po reševanju problemov kjerkoli se že pojavijo.

Na koncu naj še enkrat poudarim pomen teh priznanj za šolo, ki lahko napreduje le tako, da izobražuje boljše študente, ki si nenehno prizadevajo za boljše, uspešnejše in raziskovalno delo.

Nagrajencem želim, da bi ostali zvesti svojemu raziskovalnemu duhu, pri tem pa da ne bi pozabili na svojo prvotno pripadnost zdravstvenemu delavcu in Hipokratovi prisegi.

Ob čestitkah, ki so zvezane z mojo zahvalo za vaše delo, vam želim obilo uspeha na delovnih mestih in da bi prenesli tudi na ta mesta nov in ustvarjalni duh.

Prešernove nagrade za leto 1998 so prejele:

Metka Debevec-Švigelj, diplomantka z Oddelka za zdravstveno nego, za delo: »*Odnos zaposlenih v ZD Center do uporabnikov metadonske ambulante zdravstvenega doma*«.

Mentorica: dr. Majda Pahor, dipl. soc., višja predavateljica.

Kratek povzetek iz recenzije naloge, ki sta jo napisali doc. dr. dr. Asja Nina Kovačev, dipl. psih. in mag. Olga Šušteršič, v. m. sr., dipl. org. dela je naslednji: »Diplomska naloga zgoraj imenovane avtorice je empirično raziskovalna. V teoretičnem delu predstavlja problem odvisnosti v sodobnih družbah, ki ga postavlja v širši družbeni kontekst ter načine boja proti zlorabi nedovoljenih drog in zdravljenja odvisnosti.

Posebno pozornost nameni vzdrževalnemu metadonskemu programu, ki je namenjen tistim, ki so odvisni od heroína.

Osredotoča se predvsem na metadonski program v Zdravstvenem domu Center, saj je tam tudi izvedla svojo raziskavo ter poudari vlogo medicinske sestre v metadonski ambulanti.

V empiričnem delu svoje naloge kandidatka najprej predstavi problem in cilj raziskave. Sledi predstavitev pripomočkov in postopka. Zelo podrobno predstavi tudi subjekte svoje raziskave. Pri tem upošteva neodvisne spremenljivke: spol, starost, izobrazbo, potomstvo, kraj bivanja, zadovoljstvo z delom in zdravstveno usmeritev.

Metka Debevec-Švigelj v svoji nalogi ugotavlja stališča subjektov raziskave do poznavanja dela in doktrine metadonske ambulante, njihovo razumevanje odvisnosti in mnenje o cilju metadonskega vzdrževanja.

V razpravi so vsi dobljeni rezultati smiselno interpretirani in postavljeni v širši kontekst. Predstavljeni so tudi nekateri predlogi za izboljšanje odnosa zaposlenih v Zdravstvenem domu Center.

Kandidatka je nalogo po formalni in vsebinski plati natančno in pozorno izdelala in logično utemeljila. Rezultati so pregledno prikazani in pojasnjeni.«

Monika Kalin-Vodopivec, diplomantka z Oddelka za zdravstveno nego, za delo: »*Zdravstvena nega pri porodu s carskim rezom.*«

Mentorja: prof. dr. Božo Kralj, dr. med., višji svetnik in pred. Mihaela Skoberne, v. m. sr., supervizorka spec.

V recenziji sta mag. Marija Zaletel, v. m. sr., dipl. org. dela in doc. dr. Alojz Peterlin, dr. med., zapisala: »Naloga je empirično raziskovalna in po formalnih značilnostih ustreza navodilom za izdelavo diplomske naloge.

V teoretičnem delu je predstavljen carski rez kot kirurški postopek, zgodovinski prikaz uporabe metode, uporaba v današnjem času ter indikacije in kontraindikacije za izvedbo te kirurške metode.

Zelo natančno je predstavljena zdravstvena nega porodnic tako v času priprave na porod kot med samim posegom. V nadaljevanju je predstavljena zdravstvena nega porodnice po carskem rezu s predstavitev sodobne metode dela – procesom zdravstvene nege.

Avtorica poudarja, da medicinska sestra kot članica zdravstvenega in negovalnega tima ter kot strokovnjak, ki ugotavlja potrebe varovancev po zdravstveni negi, zdravstveno nego načrtuje, izvaja in vrednoti ter ima pomembne naloge pri učenju in motivaciji porodnice.

V empiričnem delu je predstavljena raziskava o odnosu negovalnega tima do procesa zdravstvene nege v Splošni bolnišnici Dr. Franca Derganca Šempeter pri Gorici. Z raziskavo je kandidatka želela spoznati poznavanje procesne metode dela in odnos medicinskih sester in zdravstvenih

tehnikov do izvajanja te metode dela. V ta namen je anketirala 80 subjektov po kriterijih reprezentativnosti in ekonomičnosti. Rezultate je prikazala pregledno s pomočjo tabel in grafikonov. Iz rezultatov je razvidno, da je za neuporabo procesne metode krivo pomanjkanje znanja in izkušenj, prav tako pa ni dovolj usposobljenega kadra, ki bi metodo uvedel, razvijal in nadziral.

V razpravi kandidatka nakazuje možnosti za uvajanje sodobnejših metod dela predvsem z dobro organizacijo dela, dogovori o skupnih ciljih, pozitivnimi pristopi k reševanju problemov ipd.

V sklepu se kandidatka zopet vrača k carskemu rezu. Poudarja pomen individualne in celovite porodne zdravstvene nege ter tenkočutnega in humanega pristopa.

Diplomska naloga je izdelana kakovostno, po formalni in vsebinski plati je napisana natančno in pozorno ter logično utemeljena. Model uporabe metode procesa zdravstvene nege je prikazan na specifičnem področju – porodništvu, kjer je le malo kje v Sloveniji v uporabi. Prav zaradi tega je uporabna vrednost naloge izredno velika.«

Melita Peršolja, diplomantka z Oddelka za zdravstveno vzgojo, za delo: »*Očetovo izražanje navezanosti do novorojenca glede na prisotnost pri porodu.*«

Mentorica: doc. dr. dr. Asja Nina Kovačev, dipl. psih. Izvleček iz recenzije naloge, ki sta jo napisala prof. dr. Maks Tušak, dipl. psih. in pred. Darja Thaler, v. m. sr., dipl. org. dela, supervizorka spec., je sledeč: »Naloga vključuje vse nujno potrebne elemente kvalitetne empirično-raziskovalne naloge.

V teoretičnem delu je predstavljen problem navezanosti in njenega izražanja. Omogoča ga socialna interakcija, predvsem komunikacija med udeleženci interakcije. Pri novorojencu o verbalnem komuniciranju še ne moremo govoriti, zato kandidatka posveča posebno pozornost neverbalni komunikaciji. Po izčrpnih predstavitev neverbalne komunikacije se posveti porodu v dvoje in se osredotoči predvsem na njegovo organizacijo v porodnišnici KC v Ljubljani. Predstavi tudi model zdravstvene nege pri porodu v dvoje, ki ga je oblikovala Martha Rogers in osvetli zdravstveno vzgojni vidik te problematike.

Pri predstavitvi materialov, ki jih je kandidatka uporabila pri raziskovalnem delu takoj padeta v oči List opazovanja otroka in List opazovanja očeta, ki ju je kandidatka sama skonstruirala. Oba instrumenta dokazujeta njeno poglobljeno poznavanje neverbalnega izražanja pri otrocih in odraslih ter temeljnih oblik najzgodnejše interakcije med otroci in starši.

Rezultati so pregledno tabelarično in grafično predstavljene.

Naloga je pomemben prispevek k razvoju znanstvenega proučevanja začetne navezanosti med otroci in njihovimi očeti, saj je odkrila vrsto pomembnih podrobnosti, n.pr. pomembne razlike v izobrazbeni strukturi očetov, ki so bili prisotni pri porodu in tistih, ki niso bili prisotni.

Posebna vrednost naloge Melite Peršolja pa je, da je raziskovala problematiko, ki ji do zdaj v slovenski znanstveni literaturi še niso posvečali zadostne pozornosti. To velja tudi za širšo znanstveno literaturo, zato je morala kandidatka pokazati veliko mero samoiniciativnosti in ustvarjalnosti.

Diplomska naloga je kvalitetno in skrbno izdelana, slog pisanja je jednat, uporabljene pripomočki so natančno in pozorno konstruirani, rezultati pa so smiselno interpretirani.«

Pridih žlahtnosti je podelitvi Prešernovih nagrad dodal kulturni program, v katerem so sodelovale študentke z Oddelka za zdravstveno nego, porodniško-ginekološka smer. Zapele so Zdravljico, Predico (Avgust Ipavec) in Pleničke je prala (narodna) pod vodstvom Janeza Sečnika. Brigita Jursinovič pa je deklamirala Prešenovo pesem Sila spomina.

Gosta, Janez Sečnik (viola) in Metod Sečnik (flavta) sta zaigrala Duet v B-duru, drugi in tretji stavek (Ludwig van Beethoven).

Ob zaključku se je dekan dr. Božo Kralj prisrčno zahvalil vsem, ki so sodelovali pri nagrajenih delih kot tudi pri organizaciji slovesnosti oz. izvedbi kulturnega programa.

Vita Marušič,
predsednica odbora
za Prešernove nagrade študentom na VŠZ

NOSEČNOST JE NEKAJ POSEBNEGA – POSKRIBIMO, DA BO TUDI VARNA

Ob 7. aprilu, svetovnem dnevu zdravja v letu 1998, smo se na Visoki zdravstveni šoli v Mariboru z našo mentorico gospo Milico Lahe dogovorili, da bomo na zgoraj navedeni moto letošnje poslanice izvedli pedagoško delavnico in raziskavo na temo nosečnosti.

Za otroka je svet v materinem trebuhu idealno okolje. Dano mu je vse, kar potrebuje za življenje. Po popkovini dobiva vse potrebne snovi za normalni razvoj, utrip maternega srca pa je zanj najbolj pomirjajoča melodija. Povezava med matero in otrokom pa je hkrati vez, po kateri se bolezni prenašajo na otroka. Poznamo številne okužbe, ki so za plod zelo nevarne. Predvsem so to spolne bolezni (sifilis ali lues, aids...), nevarne so tudi virusne infekcije, kot so rdečke, ki povzročajo anomalije na plodu. Zato sta skrb za zdravje med nosečnostjo še toliko bolj pomembni. Če se bo vsaka nosečnica znala pravilno zaščititi pred možnimi okužbami in boleznimi, bo s tem prispevala k brezskrbni in varni nosečnosti.

Učno delavnico smo izvedli v okviru seminarских vaj pri predmetu zdravstvena nega za zdravje pod vodstvom naše predavateljice in mentorice gospe Milice Lahe, ki ima vedno posluh za naše zamisli in nas tudi spodbuja k delu, pri katerem lahko študentje pokažemo svojo kreativnost, talent in s tem tudi prodobivamo znanje, ki ga bomo potrebovali kot bodoči zdravstveni delavci.

V pedagoški delavnici se naj je zbralo trideset študentov. Pred samim začetkom smo se najprej seznanili, kaj sploh pomeni pedagoška delavnica. Strokovno povedano je to model, ki ga prištevamo med andragoške oblike dela, čeprav ga uporabljamo tudi v pedagogiki. Uveljavlja se za izobraževanje zdravstvenih delavcev. Zanj je značilno, da skupina nekaj počne sama, na primer v ZV (zdravstveni vzgoji) izdelava plakata, zloženek ... S to didaktično obliko

povezujemo predznanje, praktično dejavnost udeležencev, da bi prišli do določenih izdelkov, ki so materialne ali intelektualne narave. Za uspešnost delavnice morajo biti izpolnjeni nekateri objektivni in subjektivni pogoji. Od subjektivnih so pomembne predvsem izkušnje udeležencev s to obliko dela, določeno predznanje, zlasti pa želja, da bi prišli do izdelka, motivacija posameznikov. Od objektivnih danosti pa so pomembni predvsem: trajanje, prostor, sredstva in pripomočki. Teh delavnic je veliko. Pospešujejo naravne oblike skupinskega učenja.

Ko smo teoretično spoznali pedagoško delavnico, smo si zastavili cilje, ki smo jih na koncu evalvirali s končnim uspehom.

Razdelili smo se v šest delovnih skupin, pri čemer je dobila vsaka svojo temo za delo. Teme so bile sledeče:

- Pravilna prehrana v nosečnosti;
- kakovost življenja med nosečnostjo;
- priprava na materinstvo;
- preprečevanje zapletov v nosečnosti;
- znaki in prepoznavanje nosečnosti.

Ena skupina pa je izdelala zloženke in pripravila vprašanja za anketo, ki smo jo uporabili za našo raziskavo. Pri samem delu smo uporabljali tudi AV – avdio video aparate, saj smo se slikali in snemali s kamero. V takšni obliki dela smo študentje zelo uživali in na koncu smo ugotovili, da si želimo še več takšnih delavnic.

Po končanem delu smo svoje izdelke razstavili v avli naše šole. Predvajali smo video kasete o zdravem načinu življenja in preventivi nekaterih bolezni. Našo razstavo so prišli posnet s televizije POP TV, predstavljena pa je bila v oddaji Dobro jutro Slovenija.

Boris-Miha Kaučič

ANALIZA RAZISKAVE OB 7. APRILU NA TEMO NOSEČNOST

Pri raziskavi, ki smo jo izvedli na Visoki zdravstveni šoli v Mariboru ob 7. aprilu, svetovnem dnevu zdravja na temo Nosečnost je nekaj posebnega, je sodelovalo 94 % žensk ter 6 % moških, in sicer med 18. in 20. letom starosti (77 %), večina (95 %) ima status študenta.

Zastavljenih je bilo dvanajst vprašanj v testni in odprti obliki, kjer so anketiranci lahko izrazili svoja mnenja. Zajetih je bilo 85 anketirancev različne starosti in spola.

Najprej nas je zanimalo, ali anketiranci poznajo pomen 7. aprila.

Rezultat je zelo spodbuden, vsaj vsi poznajo njegov pomen.

Naslednje vprašanje se je glasilo, kaj jim pomeni beseda zdravje. Na osnovi analize je razvidno:

- več kot tretjini pomeni socialno, psihično in fizično blaginjo;
- zdravje je največja vrednota v življenju;
- vrednota, ki se je ne da kupiti;
- sproščenost, sreča, zadovoljstvo, dobro počutje;
- odsotnost bolezni;
- kvaliteta življenja in zmožnost za doseg ciljev;
- zelo malo je anketirancev, ki jim zdravje ne pomeni nič.

Iz tega lahko sklepamo, da ima večina anketirancev pozitiven odnos do zdravja in da večini pomeni zdravje največ.

Ali medicinske sestre (v nadaljevanju MS) posvečajo dovolj pozornosti 7. aprilu, se je glasilo naslednje vprašanje. Pritrdilo je odgovorilo 45 % anketirancev, 55 % pa meni, da storijo premalo. Zanimalo nas je, zakaj nekateri menijo DA, drugi NE. Tisti, ki menijo, da MS posvečajo dovolj pozornosti temu dnevu, mislijo, da MS organizirajo dovolj akcij, seminarjev. Mnogi menijo, da MS izvajajo aktivnosti vsak dan, ne izdajajo pa dovolj propagandnega materiala (zloženke, plakate...) in da organizirajo razna srečanja. Utemeljitev, zakaj ne, je bila sledeča:

- v ustanovah se premalo ukvarjajo in govorijo o zdravju, MS bi morale učiti ZV (zdravstveno vzgojo);
- njihovih aktivnosti ni videti, ker so »sužnje« zdravnikov, so preobremenjene in nimajo časa, pokažejo pa tudi premalo zanimanja za ta dan.

Ugotavljamo, da MS ne posvečajo dovolj pozornosti temu dnevu.

Pri naslednjem vprašanju nas je zanimalo, če mediji dovolj obveščajo o 7. aprilu.

Anketiranci menijo, da nas mediji zadovoljivo obveščajo o 7. aprilu, saj 51 % meni da NE, 47 % pa meni DA.

Ko smo vprašali anketirance, ali so v šoli dobili dovolj znanja o zdravju, je 94 % pritrdilo, le 5 % jih meni, da so teh informacij dobili premalo, zato je razvidno, da so anketiranci v šoli dobili dovolj znanja in da so zelo dobro ozaveščeni o tem.

Pri šestem vprašanju nas je zanimalo, ali je pomembno, da nosečnica skrbi za zdravo nosečnost. Pri tem vprašanju so vsi obkrožili DA, saj jih večina meni, da je to potrebno zato, da ostaneta mati in otrok zdrava in da se preprečijo zapleti.

Ali menite, da družba dovolj naredi za varno nosečnost, se je glasilo naše naslednje vprašanje.

Le 32 % meni DA, večina pa se s tem ne strinja (66 %).

Sklepamo, da večina meni, da se družba ne zavzema dovolj za varno nosečnost. Vsi, ki so pozitivnega mnenja, menijo, da družba posveča dovolj pozornosti poteku nosečnosti (preiskave, UZ...) in da opozarjajo na nevarnosti (na primer na kajenje...).

Tisti, ki pa se s tem ne strinjajo, so to utemeljili z naslednjimi argumenti:

- slaba finančna pomoč družbe,
- nevarnost izgube službe zaradi zanositve,
- premalo ugodnosti,
- preslaba zaščita pravic,
- premalo promovirana nosečnost in preveč kontracepcije.

Po zadnjih podatkih lahko ugotavljamo, da se ženske v večini odločajo le za enega otroka in prav to nas je zanimalo pri naslednjem vprašanju. Za enega otroka se odločajo v večini zaradi naslednjega:

- slabo socialno stanje (slaba plača, visoke cene, služba, brezposelnost, ...),
- tempo življenja,
- partner,
- kariera.

Ali se vam zdi splav etičen, se je glasilo deveto vprašanje v naši anketi. Z DA je odgovorilo 47 %, z NE pa 52 % anketirancev. Pri tem vprašanju so anketiranci spet morali pojasniti, zakaj DA oziroma NE.

Vsi tisti, ki so odgovorili z DA, so utemeljili, kakor sledi:

- vsaka ženska ima pravico do svobodnega odločanja;
- v upravičenih razlogih (posilstvo, iz zdravstvenih razlogov ...);
- rojen otrok ti lahko uniči življenje;
- neetično bi bilo, če bi rojenega otroka zavrgli v smeti in ga ne bi mogli preživljati.

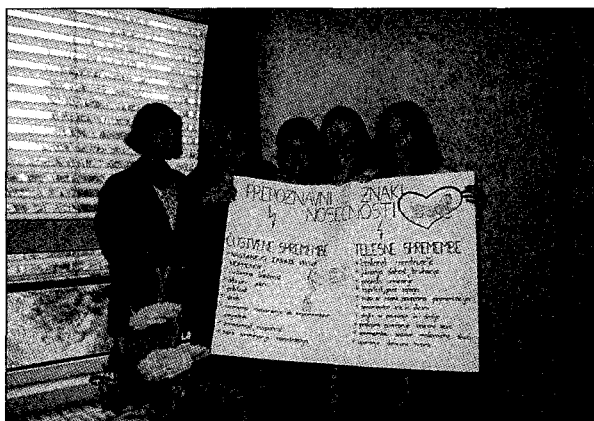
Tisti, ki so odgovorili z NE, pa so napisali:

- vsak ima pravico živeti,
- gre za umor nerojenega otroka.

Na naslednje vprašanje so odgovorili samo moški. Vprašali smo jih, kaj bi svetovali dekletu, če bi nepričakovano zanosilo z vami. Odgovori so:

- otroka naj obdrži,
- pogovorila bi se o različnih možnostih (posvojitve ...),
- splav,
- kjer lahko živita dva, lahko preživi še tretji,
- odvisno od dekleta in njene starosti.

Prav tako smo postavili vprašanje samo ženskam. Vprašali smo, kaj bi storile, če bi nepričakovano zanosile. Odgovorile so:

Sl. 1. Avtorice plakata je potrebno po delu seveda fotografirati.

- obdržala bi otroka (56 %),
- splavila bi (20 %),
- ne vem (20 %),
- posvetovala bi se s partnerjem (1 %),
- se ne obremenjujem s tem (3 %).

Zakaj bi naredile splav?

- nisem pripravljena na materinstvo,
- zaradi financ,
- zaradi mladosti,
- nimam šole,
- nimam službe.

Zanimalo nas je tudi, ali so anketiranci zato, da bi splav prepovedali. DA meni 8 %, večina (92 %) pa se s tem ne strinja.

Tisti, ki niso za prepoved splava menijo, da bi prepoved poslabšala razmere in bi splave opravljali nezakonito, zaradi tega bi bilo več zapletov.

Zadnje vprašanje smo navezali na porodniški dopust.

Večina anketirancev (81 %) meni, da je prekratek. Z njim se strinja 19 % anketirancev. Prekratek se jim zdi iz naslednjih razlogov:

- otrok je premajhen, da bi šel v vrtec;
- mati je utrujena;
- otrok se komaj zaveda;
- ne moreš spremljati otrokovega razvoja, posebej, če si MS;
- otroku največ pomeni bližina matere.

Sl. 2. Na koncu smo se nekateri slikali z našo mentorico g. Milico Lahe.

Vsi, ki se strinjajo s sedaj veljavnim zakonom, so svoje prepričanje utemeljili, kakor sledi:

- bolje je, da otrok postane čim prej samostojen,
- tudi delati je potrebno,
- z otrokom se ne ukvarjaš samo 12 mesecev.

Ugotovili smo, da večina meni, da bi moral porodniški dopust trajati 24 mesecev (39 %), 35 % anketirancev pa meni, da bi moral trajati 18 mesecev. Iz tega lahko sklepamo, da je porodniški dopust prekratek.

Raziskava je pokazala, da so anketiranci različnega mnenja. Vsi so bili dovolj ozaveščeni o 7. aprilu in o pomenu zdravja.

Glede na moto ugotavljamo, da anketiranci menijo, da družba premalo naredi za varno nosečnost, kljub želji po večji nataliteti.

Menijo, da je največji krivec za nizko nataliteto slab socialni položaj.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili vsem, ki so nam omogočili, da smo lahko nemoteno izvedli raziskavo. Predvsem se zahvaljujemo upravi Visoke zdravstvene šole Maribor, ki ima posluš za naše ideje in nam tudi stoji ob strani. Zahvaljujemo pa se tudi predavateljici in mentorici gospe Milici Lahe, ki nam je dala pobudo za izvedbo te raziskave.

Še enkrat hvala vsem.

Mojca Bačun,
Miha Kaučič in
Polona Kovačič